

ФЕРМЕР

ПРИДНІПРОВ'Я

Рішення

Спрощено сертифікацію сільгосптехніки

Кабінет Міністрів прийняв проект постанови, яким вноситься ряд змін у техрегламент щодо сільськогосподарської техніки.

ПРО це повідомив заступник міністра розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства Тарас Висоцький. Йдеться про Постанову КМУ «Про внесення змін до Технічного регламенту затвердження типу сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, іх причепів і змінних причіпних машин,

систем, складових частин та окремих технічних вузлів і Порядок відомчої реєстрації та зняття з обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів».

«Чудова новина для виробників сільськогосподарської техніки! Років чотири ми намагалися внести зміни в технічний регламент, зараз фактично за три місяці нам це вдалося зробити», – пише Висоцький.

Уряд ухвалив очікувану Постанову,

яка нарешті встановить зрозумілі та чіткі правила для виробників техніки: скасовано термін дії сертифікату затвердження типу (до цього термін дії був п'ять років); змінено підхід в проведенні періодичних перевірок виробництва; встановлено екологічні стандарти на викиди двигунами шкідливих речовин з 2021 року мінімальний рівень Stage 2, а з 2023 – Stage 3A;

затверджено форми документів для сертифікації (форми технічного опису, заявок і т.д.).

УКРАЇНА БЕЗ ПЛУГА: все тільки починається...

Ми поставили три крапки в кінці свого заголовку. Але коли точніше, то насправді ставити треба запитальній знак. Хоча дуже хочеться скористатися й гучним окличним. Однак поки що не виходить. Саме цього року виповнилося рівно 20 років, як свого часу доволі відома на Дніпропетровщині аграрна корпорація «АгроСоюз» на своїх майже 10 тисячах гектарах почала масово застосовувати ґрунтозахисні технології обробітку землі, які величали по-іноземному - No-Till, що в перекладі на українську означало «ні плугу і оранці, чудово обходимося і без них!». Якщо нас пам'ять не підриває, за роки своєї активної діяльності «АгроСоюз» влаштував дев'ять чи й десять міжнародних наукових конференцій з впровадження сучасних методів землеробства – отож унікальних зібрань противників плугу, на які скликав вчених і сільгоспвиробників з усіх усюд і кінців світу. Так от, за згадані 20 років у США та Канаді за технологіями «нульового обробітку» чи «прямого посіву», як ще там і тут називають No-Till, вирощування зернових, технічних та кормових культур довели до 75 відсотків. У таких країнах Латинської Америки, як Аргентина і Бразилія, майже до 85-ти, а в Австралії сповна до ста відсотків. Щодо Європи, то увага, новина – Комісія з аграрного виробництва Євросоюзу уже давно схвалила програму, згідно з якою в найближчі роки країни-члени мають як мінімум на 50-ти відсотках сільгоспугідь впровадити ресурсооберігаюче і самовідновлювальне землеробство, як тепер нарекли безплужний обробіток. А що Україна, де вона на цей рахунок? А ніде по суті – плеється так далеко в хвості, що її і не видно. Кажуть, що й одного відсотка ще не набереться у нас утіль, котрі наразі не переорюються плугами. В Росії, Казахстані та Білорусі серед аграрів та кож значно множаться прихильники «сівби по не прибраних від поживних решток поля». Чи у нас ще й досі гору бере думка, наче нічого поганого немає в тому, що лемешами з року в рік перевертаємо свою землю дотори дритом? Як, з другого боку, ніби й хорошого мало там, де її не чіпають і не рихлять? То варто чи не варто перейматися і бідкатися, що у цім ділі ми вперше, і нас не зрушити й не вибити з глибокої борозни, мов зі звичного й надійного окопу? Орали і будемо орати!

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Уроки історії

На свої перші конференції з поверхневого чи короченого обробітку «АгроСоюз» запропонував переважно фахівців-практиків та вчених зі США і Канади. З тих міркувань, що у названих країнах ще з 30-х років минулого сторіччя першими ніби почали відмовлятися від плуга. Оскільки вони глибоко рихлив землі, а це оберталося жахливими пиловими бурями, які здували тут верхній плодючий шар «до кісточок». І саме американський агроном Едвард Фолкнер у 1943 році видав книгу, яку назвав дуже сміливо – «Безумство орача». І у ній написав, що «використання

плуга привело до катастрофічного руйнування ґрунтів, всі недоліки яких тепер спричинені оранкою». І далі: «Більшість неминучих нині й інших операцій з механічного обробітку також відпадуть, як тільки відмовимося від глибокої оранки». Книга Фолкнера викликала шквал інтересу на всьому американському континенті, впродовж року була там п'ять разів перевидана – і з одного боку дала старт «відчайдушним фермерам запроваджувати самовідновлювальне землеробство», з другого ж – «збурила від запеклу війну між прихильниками та противниками», яка за океаном тривала до кінця минулого сторіччя, а у нас триває досі.

Хоч відомий і у нас «полтавсь-

кий безплужник» Федір Моргун крапки над «ї» прагнув розставити давно, а історію бачив трохи інакше. Він пальму першості з безплужного землеробства віддавав таки канадським фермерам, але... українського походження. На яких підставах? А ще раніше, ще у позаминулому сторіччі, у центральних і південних степах нинішньої України працював агрономом Іван Овсинський – він першим, мовляв, і звернув увагу, що зорана земля «лише на перших порах родить більше, ніж незаймана». Далі вона втрачає здатність нагромаджувати і зберігати вологу та поживні речовини, і без внесення добрих «дає менше і менше, ніж давала і могла б давати». Овсинський спуштував верхні 5-7 сантиметрів, не приираючи

решток попередніх урожаїв. З нього сміялися, його цікували і проганяли геть, а він не здавався. А коли помер, то у Польщі – у 1899 р. – видали написану ним книгу «Нова система землеробства». У ній і читаемо, що «Крупні землевласники зі своїми гарматними заводами завдав менше зла, ніж плуг. Плуг найстрашніше, що придумало людство». Отож з оранки «пора, поки не пізно, знімати ореол». «На незайманих степах і в лісах та передісках, – писав Іван Овсинський, – де людина не зіпсувала ґрунти глибокою оранкою, природа без чилійської селітри та суперфосфату виробляє багату рослинність, якої жоден прихильник глибокої оранки добитися не в змозі, хоча б штучні добрива вживав би і возами». От Федір Моргун і вважав, що це українські селяни, опинивши за океаном, де вітри кучугурами вигортали з полів зорану землю, їх згадали науку земляка.

Приємно, звичайно, якщо так і було. Та вже на перших конференціях в «АгроСоюзі» їх доповідачі говорили про те, що «від тих пір, як людство заходилося орати землі, аби отримувати все вищі і вищі урожаї, згинулося з незворотною і наростаючою деградацією поверхневого плодючого шару». Замість того, щоб родити щедріше, раніше благодатні до лині і луки, степи і прерії, цілі регіони «через кіль-

Яблука в Україні дорожчі, ніж у сусідній Польщі

На початку грудня цього року яблука в Україні продаються на 20 відсотків дорожче, ніж в сусідній Польщі.

НА НАЙБІЛЬШОМУ в Західній Україні гуртовому ринку «Шувар» у Львові високоякісні яблука від українського виробника коштують 10-13 грн/кг (0.39-0.50 євро/кг). Українські яблука дрібного калібра продавці «Шувару» пропонують від 8 грн/кг (0.31 євро/кг) і вище.

Для порівняння на ринку «Броніш» у Варшаві яблука вищого гатунку коштують 0.32-0.45 євро/кг, дрібні калібри польські трейдери пропонують по 0.16-0.20 євро/кг.

У 2019 році більшість країн Європи отримали значно гірший врожай яблук, ніж у 2018 році, тому ціни на продукцію суттєво зросли. За рік яблука в Польщі подорожчали в 1,5-2 рази, в Україні зафіксоване більш суттєве зростання ціни – в 2-2,5 раза.

Цікавим є те, що в Україні від середини листопада на ринку яблук ціни поступово зростають, а в Польщі протягом останніх двох місяців зберігається відносна стабільність цін.

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Продовження, початок
стор. 1**Досвід «АгроСоюзу»**

No-Till сучасні світова наука і практика трактують як сівбу у попередньо не займаній і не пошкоджений ґрунти «нарізанням у ньому щилин, ширини яких достатньо для пригортання насіння». А це значить, що рештки попереднього урожаю в подрібненому вигляді залишаються на полі. Для створення так званої стерневої мульчі. Ніякої післяживної і передпосівної підготовки землі не вимагає. Як також через 2-3 роки постійного застосування відпадає потреба в міжрядному обробітку. А недавно ФАО – Продовольча і сільськогосподарська комісія ООН – No-Till визначила як «ґрунтозахисне землеробство, мета якого – ресурсозберігаюче виробництво з високим рівнем самовідновлення екосистеми родючого шару при збереженні всього його природного потенціалу».

Цим своїм документом комісія ООН сказала і про те, що до «нульового обробітку» земна цивілізація повертається з величими труднощами. Оскільки оранка угодь плугами завжди привчила сільгоспвиробників «за будь-яку ціну прибутково використовувати ресурси для свогоєнних цілей». Необхідно, отож, витрачати максимальні зусилля, аби переконувати сучасні покоління, що «жоден з методів, відомих людству, не може бути настільки ефективним у боротьбі з ерозією та деградацією посівних земель і дійсно прийнятним для виробництва продуктів харчування, як No-Till». А ось в «АгроСоюзі» новітні технології починали впроваджувати за телефонним дзвінком. Його зробив один із засновників господарства Володимир Хорішко. Тоді ще у Майському Синельниковському району завершувалися жнива, а він подався у Сполучені штати і Канаду знайомитися з досвідом тамтешніх фермерів. І зателефонував якось раптом звідто додому: «Зупинити оранку на зяб, жодного плуга в полі не випускати!»

Хоч як розповідає Володимир Дмитрович, No-Till його спершу привабив навіть «не відповіальністю за землю, на якій почав господарювати». Суто економічні переваги взяли гору. За традиційних же бо технологій «техніка не виїздила з поля, беззброєю трамблуючи його та поливаючи соляркою». А це ж витрати, які чимдалі, прогнозував Хорішко, «зростатимуть в рази». І дійсно, тільки останнім часом нафтопродукти та сільгоспмашини подорожчали втричі і більше, мінеральні добрива та засоби захисту рослин у три з половиною, а то і чотири рази, ніж вони коштували скажімо 10 років тому. Та якщо раніше в «АгроСоюзі» за сезон спалювали 100-120 літрів солярки в розрахунку на гектар, то ввязавши на озброєння «безвідвалку», менше 30 літрів стали палити. Загалом же на 70% менше. Потреби у добривах та інших хімічних препаратах скоротилися у п'ять разів. А трудові затрати, до речі, на цих 80%. І чи знаєте ви, що за останнє століття вміст гумусу в українських чорноземах скоротився від 16 - 18 до катастрофічних 3-4 відсотків? А довкіл Майського нині не просто зупинилися втрати найціннішого, чим наші землі-степи багаті, а вперше за ці ж останні сто років розпочалося відновлення гумусу. Як мінімум на три сотих процента за 10 років!

Якщо хочете уявити, які зараз в «АгроСоюзі» землі, падалинє листя розгорніть, подовбайтесь там, де роками росте трава, яку не косять – там же ґрунти завжди масні і тривкі, котрі ще й вологу зберігають набагато довше, ніж голі чи лисі ділянки. Під покровом багатолітніх рослинних решток земля однак «ліпиться», якщо й дощі тривалий час не випадають. Або таке: з осені глибоко приорана солома у нас навесні вивертается майже не перегнилою – на глибині катма кисню і тієї ж вологи. Адже оранка не лише руйнує структуру поверхневого шару – вона ж закупорює його капіляри та ущільнює «підошви» до «мертвого стану». Відтак зникає мікробіологічний світ, необхідний для того, аби земля жила, дихала і сама нагромаджувала органіку. Ось з цим в першу чергу й покінчили в «АгроСоюзі», висвавоччи з року в рік «по стерні» озимий хліб, ячмінь, горох, овес та ріпак, соя, соняшник, кукурудзу і сою – витримуючи, тобто, ще і вкрай необхідні сівоміни. А як, запитаєте ви, з урожайністю? Сьогодні вона тут вдвічі вища, ніж 10 літ тому. Або однієї зими, коли майже всюди посіви озимих загинули, у Майському збереглися всі безвинятку і вродили на рівні середньорічних. Господарство, яке утримувало тоді півтори тисячі дійніх корів та ледве не 50 тисяч свиней на відгодівлі, самотужки сповна забезпечувало себе кормами.

Та той же Володимир Хорішко не був бізнесменом, якби не зводив знову вигоди «прямого посіву» до фінансових інтересів. Собівартість кожної тонни збіжжя, що вирощується в «АгроСоюзі», на 65 відсотків нижча,

ніж у господарствах, котрі сповідують традиційні технології. Во одне діло орати, боронувати і культивувати, і зовсім інше – тільки сіяти та збирати вирощене. У першому випадку набір техніки для обробітку 10-ти тисяч га коштує у шість разів дорожче, ніж той, який тепер застосовує агрокорпорація. І майже у ті ж шість разів скоротилися амортизаційні відрахування та витрати на запчастини і ремонти. Воїтину, як кажуть в Одесі – дві велики різниці.

Ні туди – ні сюди

І от відбулася, пригадуємо, 9 чи таки 10-та міжнародна конференція з пропаганди No-Till, яку «АгроСоюз» провів за участю гостей більше, ніж з 25 країн світу. І що цікаво: вперше проводив за участю й посланців створеного на північноамериканському континенті Альянсу самовідновлювального землероб-

нюанси і тонкоці їх впровадження, нарешті й здобути та результати, яких домігся «АгроСоюз». Як і ту техніку, ті, зокрема, сівалки, які тут використовують, аби «розрізати рослинні рештки і мінімально рихлити верхні шари ґрунтів». Це, якщо хочете, ціла скарбниця сучасного передового досвіду – бери і застосовуй у себе! Тим паче, що сьогодні вистачає прикладів ресурсо- та енергозберігаючого обробітку в господарствах різних розмірів, від великих до навіть найменших. І в різних кліматичних зонах та на різних землях, які де-будь задіяні для вирощування сільгосп-продукції.

У такому випадку й поготів актуально лунало запитання, чому в Україні з ґрунтозахисним землеробством до цих пір, як то кажуть, ні туди, ні сюди? З цього приводу на конференції відбувся навіть не запланований загодя «круглий стіл». Зрозуміло, що «наше селян-

ство» – концепція, яку впроваджено в Україні – до тієї Программи запровадження самовідновлювального землеробства, которую ухвалила Комісія з сільськогосподарської політики Євросоюзу. Учасникам конференції повезло: до них приїджав з Португалії в минулому фермер, а нині вченій-експерт і один з співавторів згаданої Программи Готліб Баш. Це він і повідомив, що агрономи-біологи країн-членів Євросоюзу 50 відсотків своїх земель мають обробляти за вимогами No-Till. Що спонукатиме їх потім «не зупинятися на досягнутому».

- Наша Программа передбачає заохочення і підтримку прихильників сталого управління природними ресурсами та утримання земель постійно у родючому стані, – заявив Готліб Баш. – А непослухняних і впертих пропоновано заставляти – іншого варіанту, мовляв, немає, якщо не хочуть розуміти, що далі ми

УКРАЇНА БЕЗ ПЛУГА: все тільки починається...

Під час семінару в «АгроСоюзі»
на полі, обробленому без плуга.

ства, котрий відтак під егідою ООН збирався влаштувати Світовий конгрес, гаслом якого мали стати слова: «Мета ХХІ століття – здоровий ґрунт і достаток продуктів харчування для людства». Аби запросити на цей конгрес Україну, у Майське приїздila американка українського походження Ніла Мартинюк. Агросоюзівська конференція то й почула, а ось чи почула Україна загалом – це питання. Адже на конференцію в «АгроСоюз», високий статус якої було визнано світовим співтаристством сільгоспвиробників, не завітав ні з вітчизняного уряду, ні з Міністерства агрополітики тоді. Як і з Національної Академії аграрних наук ніхто не прибув. Тому й хочеться згадати при цій нагоді Францію, яка згодом подібне зібрання своїх аграріїв скликала з ініціативи Президента. Чи у Парагваї теж

стество надто консервативне», сказав тоді фермер з Криму Михайло Драганчук, щоб, «закусивши вудила, мерцій стрибати, як з mostu у воді». Особливо враховуючи, що на перших порах труднощі неминучі. Потрібен переходійний період, аби, приміром, винищити геть усі бур'яни та створити «підстилку»-мульчу. А тут не лише гербіциди необхідні, причому ще у надтовеликих обсягах, але й відновлення сівозмін, вирощування трав-сідератів і тому подібне. Отож відцуратися від звичного, сказав Драганчук, зважитися на нове і незвідане дуже тяжко. Але головна причина, підівів риску фермер, все таки відсутність волі й бажання на рівні державних інституцій переходити на No-Till – це, мовляв, однозначно.

- І наша наука ж бо мовчить, мов води у рот набрала, – в один голос нарікали фермери з Кіровоградщини Віктор Кучеренко і Валерій Котенко.

Обидва вони не вперше побували на конференції в «АгроСоюзі». Тобто з тих, хто придивляється і вагався, хоч «на першій тисячі гектарів уже почали». Бачать, що «шкірка варта вичинки», але де дослідження та висновки науки? Чому вона у нас бойтися «нульового обробітку», як диявол ладану? При цій нагоді керівники багатьох великих агропромбудів з Харківської, Донецької і інших областей за причину зволікання запровадження «безплужжя» і природного відновлення родючості ґрунтів назвали відсутність спеціалістів, спроможних цим займатися. Аграрні навчальні заклади України, включаючи виші, не готують агрономів, обізнаних з основами самовідновлювального землеробства. На тих же американських континентах пиути уже передали в музеї чи поставили на постаменти як пам'ятники «пережиткам», а у нас вони досі наочні посібники в аграрних вищих, коледжах і технікумах. В США та Канаді давно уже студентам «не забивають голови» традиційним підконтрольним землеробством, а в нас, казав керівник однієї з агропромбудів Дніпропетровської області Едуард Романюков, в агронів'єрситеті навіть спецкурс зі зберігаючого ввести ніяк не наважуються і не зираються. Це занепо-коєння підтримував аграрник-бізнесмен із Запоріжжя Віктор Іванов з тих міркувань, що впроваджувати No-Till без розвою паралельно молочного тваринництва та м'ясовидобування – це злакові. Останнє найбільш «дівне» уже найближчим часом фермери країн Євросоюзу за будь-яких технологій у рільництві, щоб здійснювати мікрядний обробіток своїх посівів, повинні будуть отримувати дозволи від природозахисних організацій.

Звідси є над чим думати і нам. Навряд чи вдастся довго залишатися на роздоріжжі в становищі «ні туди – ні сюди». Світ уже визначився, поставив дороговказ, куди рухатися. Все той же Готліб Баш сказав, як відрізав країні Східної Європи ризики, що їхні еродовані, понівечені і виснажені землі в майбутньому приваблюватимуть лише тих, кого влаштуватиме згубне та «одноразове» використання. Як приречені в зонах екологічного лиха, не сумісних зі здоровим існуванням людей і природи. Так що цілком свідомо і навіть пророче та завбачливо свої традиційні наукові конференції, які знали у всьому світі, «АгроСоюз» проводив під гаслом «Ми відповідальні за землю, на якій живемо!» Тому чи не здається вам, що сьогодні куди доцільніше, більш актуальну переймається навіть не стільки уже збереженням, як відновленням та відтворенням наших все ще унікальних чорноземів, ніж з ними нетерпляче і не інакше, як поперед батька в пекло, поспішати на торги?

Річенько моя, сяянинь-Орієнко –
де поділа води ти свої?
Очеретів почорнілі сівачечки
Обрамляють береги твої...
Не потрібні грубій втручання –
Золото-пісок не виїздить!
Докази екологіє, вагання
Допоможуть сутъ
есім зрозуміть...

Марія Макаренка
«Річенько моя, Орієнко»

Григорій ДАВИДЕНКО

Царичанка – більшість виступів проти проекту
За участі біля 120 присутніх у Царичанці заступник директора Регіонального офісу водних ресурсів області. Ігор Потапенко розповів про цінність природного середовища Орелі. Повідомив, що «Держводагентство» у листопаді припинило роботу «Дніпродіпроводгоспу» за аналогічним проектом на Суді (наслідки виявилися не передбаченими – прим. авт.). Підставою для проекту на Орелі, або видобутку третини мільйонів кубів піску на 16 кілометрах від Царичанки до Сорочиного земснарядами, екскаваторами та будівництво з третини видобутого 19 стометрових перекатів, є висновок зі стор. 11 «Звіту з оцінки впливу на довкілля»:

– Зараз водність річки Оріль з кожним роком зменшується через надмірне заростання по-вітряно-водною та зануреною рослинністю. Все це призводить до зменшення швидкості течії та замулення русла річки.

З таким «науковим діагнозом» не погодилися 13 промовців, записані в журналі виступів. На їхню думку, причиною по-піршення гідрологічного режиму Орелі в пониззі є ряд проектних прорахунків водних зодчих в районі Нехвороща – Шедієве – Михайлівка, внаслідок чого Оріль розділена на три потоки. І всі три перекриті камнем, очертати та піском, про це Царичанська РГО «Комітет порятування Орелі» разом із головою Царичанського УТМР Павлом Сірим склали акт 28 листопада. Тобто очевидною причиною зменшення водності пониззя Орелі є надмірна зарегульованість стоку річки, значне акумулювання його в притоках та на межі Царичанського та Магдалинівського районів. А мало-водність та замуленість – наслідок такої ситуації, а не причина. Про це на слуханнях повідомив завідувач екологічного нормування Інституту проблем природокористування та екології НАН України Василь Андрієв. Коли усунути ці наслідки, як запропоновано проектом, то причини нікуди не подінуться, або прочистка практично є вічним процесом, який річка без перешкод в руслі виконує сама.

За що найпершу очевидну дію – ліквідацію усіх незаконних гребель в районі Нехворощі – висловилися 15 чоловік, проект тією чи іншою мірою підтримали семеро людей. Їхні промови базувалися не на висновках «Звіту з оцінки впливу на довкілля» обсягом 631 стор., як опонентів, а «вірю вченім, проектантам», переважно такою була аргументація. Хоча в разі прочитання Звіту їх чекало б розчарування – проект підготовлений не науковцями. І навіть не водниками! На стор. 414 Звіту зазначено, що троє працівників ТОВ «Дніпро-комунпроект» з м. Кам'янське,

Доки людина не надто втручалася в течію та русла рік, доти вони тисячоліттями текли і були повноводими, і риба не переводилася. Щирі ностальгійні сентенції раз по раз лунали в Царичанці та Петриківці п'ятої грудня на офіційних громадських слуханнях з приводу спірного через неприйняття громадськістю проекту «Відновлення гідрологічного режиму та санітарного стану старого русла річки Оріль в Царичанському та Петриківському районах – капітальний ремонт» вартістю 112 мільйонів гривень. Вела їх представник міністерства енергетики та захисту довкілля Оксана Маланчук.

Усім пече те, що з річкою койтесь...

які розробляли проект, звичайні інженери-будівельники. Про це свідчать копії сертифікатів різних років, на яких пізніше додруковано «сертифікат застосування під об'єкт «Відновлення гідрологічного...». Своїми думками поділилася і Світлана Горбачова, голова Царичанської райради:

– Тут всі вболівають за річку, це об'єднує, бо річки в нас вже немає. З приводу незаконних гребель в районі Нехворощі неодноразово надсилали звернення до Магдалинівської РДА та райради. Греблі прибрали, потім їх знову ставили невідомі особи. Правильно тут сказали: «вкраєть гроші». Я цим не займалася і займатися не буду. Проект – не догма, хто хоче результату, той шукає консенсус. Але отримати 100 мільйонів – непроста задача, за один рік вони не прийдуть. Барто б зробити одну дамбу-перекат, а потім подивитися, що вийшло. Бо чим більше водосховищ на річці, тим більше проблем. Бачу, думки за те, щоб «зарубати» проект, переважають.

Аргументи «проти» ідеї втручання в річку були предметними і різномірними. Депутат Дніпропетровської облради попередніх скликань Валерій Сторчук зазначив: «Як лікар скажу, хворій річці треба, образно, лікувати перелом на нозі – накласти гіпс. Проектанти ж кажуть – ні, ми краще ампутуємо ногу, а потім поставимо класний протез! Сім разів відміні, а раз відріж. Приберіть усі дамби!» На цей багаторазовий заклик І. Потапенка повідомив, що за проектом «Відновлення гідрологічного режиму р. Оріль на межі Дніпропетровської та Полтавської областей» залишилися не освоєними біля 2-х мільйонів гривень за цінами 5-річної давності. Тобто в районі Бурти-Шедієве прочистка основного русла не завершена. Дивно – тоді не знайшлося 2-х мільйонів, а тепер є надія, що знайдуться аж 112 з народної кишени?

Вкрай гіркі свідчення навела Любов Наливайко з Царичанки:

– Виросла в Сорочиному Петриківського району, раніше воду з криниці нахилялися і зачерпували відом. Оріль тоді в часі повені заливалася навіть хати і вулиці в селі. Коли їй прорили

нове русло на Обухівку, рівень води впав на два метри. Потім ще на два, коли поставили дамбу біля річки. Зараз колодязі сухі. З жахом дивлюся на жалюгідні залишки води в річці, це наслідки людської діяльності. Потрібно втрутатися в ситуацію владі і прокуратурі, а не продовжувати безтимне загибління.

На необхідності застосування басейновий підхід для вирішення проблем водності, просити прощення в Орелі за заподіяну їй шкоду, а не калічти інше природну красу, емоційно наголосила дочка засновника «Комітету порятунку Орелі» Валентина Коваленка Надія Лутаєва. І зауважила: «Який би офіційний погляд на цей недолгий проект в Києві не був, ми вже забули його і рухаємося вперед – до створення НПП «Орільський!»

Петриківська спільнота проти проекту на Орелі

Вечірнє обговорення проекту в Петриківці виявилося набагато менш людним і бурхливим. Проте ці обставини сприяли розгляду суті проекту. Після доповіді І. Потапенка депутат Петриківської райради Володимир Захарченко емоційно назвав Звіт «курсовою роботою студента, а не науковою працею». А голова ГО «Шульгівська громада» Вікторія Льовкіна підтвердила це вагомими доказами:

– У проекті не розглянута альтернатива грубому втручанню в русло – ми пропонували розгородити незаконні греблі під Нехворощю та припинити відвedenня води у приватні ставки. І вже потім розглядати нову ситуацію. Але цього не зроблено. У Звіті з ОВД п'ять необхідних за законом про ОВД розділів зовсім не розроблялися! Не досліджено, як зміниться в розширеному руслі підрологія, гідрохімія, підморологія. Розробниками без обґрунтування зазначенено «ніякого негативного впливу робіт з прочищеннем русла на довкілля не буде». Цей проект є антиприродним, він лише посилює антропогенний вплив на Оріль та майбутній НПП «Орільський».

Така думка в різних варіантах панувала в Петриківці. Опонував їй лише ветеран МВС Микола Мурчич з Чернеччи-

ни Магдалинівського району: «Треба ловити паводкову воду, тоді вона стіть увесь рік. Проблема в тому, що вода в Оріль з харківської сторони, Займанського лиману до нас не доходить». Але коли цей проект, як передбачено, затримає півтора мільйони кубів води від Царичанки до Сорочиного, додатково зале водою п'ятнадцять гектарів заплави, то води в Петриківському районі стане іще менше, ніж сьогодні. І ловити її тут нічим. Та і коли малі річки не дадуть води середнім, а ті

чиному підняти рівень води аж на 1,65 метра, – застеріг шульгівський сільський голова Олександр Шовкопляс. – Вода з'явиться не лише в погребах жителів, вона топитиме село! Треба не робити штучні дамби в руслі Орелі, а прибирати їх, тоді відновиться водотік.

Ще з'ясувалося, що з науковою працею Інституту проблем природокористування «Методичні рекомендації з обґрунтування параметрів екосистем суббасейнів та Порядок проведення робіт з покращення гідро-

Слухання в Петриківці.

логічних режимів», виконану за замовленням департаменту екології ОДА. В. Дем'янов не знайомий. Коли ж іще згадати науку, то, окрім критичних зауважень доцента В. Манюка та Інституту проблем природокористування, є і вагомі зауваження доктора технічних наук, професора кафедри гідротехнічного будівництва та гіdraulіки Національного університету водного господарства та природокористування Д. Стефанішина:

– У Звіті стверджується «проект повністю направлений на відновлення водності р. Оріль, її гідроекологічного режиму та поліпшення умов існування представників флори та фауни регіону, особливо гідробіонтів» (стор. 135). Втім, як це можна зробити локально, на окремій ділянці, і лише за рахунок втручання в русло, без комплексу заходів на рівні басейну, – питання залишається без відповіді. Як можна «відновити водність» річки без збільшення витрати води?

Вже після завершення слухань у Петриківці В. Захарченко навіз цікавий історичний факт:

– Мій дідусь Микола Потапович Захарченко, 1894 р. н., розповідав, що під час нересту по дерев'яному мосту через Оріль у Сорочиному люди намагалися не їздити кіньми. А коли додалися, то зазлили з підвод, а стики дощок застеляли соломою, щоб не було гуркоту.

Ось як ставилися до природи наші предки! Ще народний художник Андрій Пікуш доповів: «проблеми Орелі слід вирішувати пошуком підтриманої всіма ідеї, та замість дискусії нам нав'язують антинаукові речі». Тепер долю проекту на Орелі і 112 мільйонів вирішуватиме Київ. Усі бажаючі, як зазначила О. Маланчук, можуть подати свої зауваження до нього до 17 грудня включно на електронну чи поштову адресу: (01035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, міністерство енергетики та захисту довкілля, відділ оцінки впливу на довкілля, e-mail: m.shimkus@menr.gov.ua).

– У нас зона постійного підтоплення, а ви хочете в Соро-

! Природу перемагають тільки підкоряючись її законам

Френсіс Бекон, англійський філософ

Україна в небезпеці. Таким був лейтмотив усіх промов, виступів і розмов учасників мітингу на площі біля Верховної Ради, а потім у залі її пленарних засідань, де пройшли парламентські слухання по земельному питанню. Влада не могла не побачити, що навколо ідеї захисту української землі від розбазарювання зібралися всі громадські організації, які працюють в агропромисловому комплексі, профспілкові організації, патріотичні об'єднання.

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

ДІСНО: чи не вперше з часів Революції Гідності Українське суспільство одночасно мобілізувало країнів представників на боротьбу за спільну мету, якою сьогодні стало збереження територіальної та економічної незалежності нашої Батьківщини. На площі перед ВР ніде було яблука власті. Неба не було видно за різночорновими та різноманітними пропорами, під якими об'єдналися в єдиному пориві всі партії та громадські організації, яким не байдужа доля землі, території, продовольчої безпеки України. «Ні безпід有价值ному продажу землі» – під таким гаслом започатковано всеукраїнську безстрокову акцію протесту, яка буде продовжуватися доти, доки влада не припинить грatisи з так званим ринком землі.

Виступаючи перед учасниками Акції, голова Громадської спілки «Аграрний союз України» Геннадій Новиков, зокрема, наголосив:

«Де б не жили українці, всюди вони – хлібороби. Українська незалежність почалася з розрухи. Українці залишили без грошей. Але у таких умовах ми за роки незалежності змогли відродити сільськогосподарську промисловість. І тепер країна є одним з лідерів постачання сільськогосподарської продукції.

Нині аграрний сектор – локомотив економіки. Однак черговою так званою реформою його хочуть зупинити. Спочатку прибрали машиніста, яким було Міністерство аграрної політики, однак локомотив рухався й далі. Тепер вирішили прибрали рейки й забрати в українських сільгоспвиробників землю. Щоб наші громадяни стали батраками.

Ми маємо сказати жорстке «Ні» цій політиці, яку проводить влада. Ми маємо сказати «Ні» тому, що в українців заби-

рають їхній найбільший скарб. І це при тому, що аграрна галузь кожного року демонструє зростання на 6-10 відсотків. Є багато проблемних галузей, якими треба було бы отпуштуватися, щоб вивести їх з кризи. Натомість вирішили взятися за ту галузь, яка дає прибуток, і вигнати людей із землі.

Якщо українці зараз не будуть стояти до перемоги, то завтра стояти не буде. Саме тому від сьогодні об'єднані штаби розпочинають безстрокову акцію протесту, покликану зупинити помилкову політику влади, спрямовану на розбазарювання українських земель, які за конституцією належать всім громадянам.

Ми виставимо громадську варту, зведемо намети та спостерігатимо. Завтра в парламентських комітетах розпочинається робота з розгляду більш ніж 3 тисяч правил.

Ми дивитимемося, в якому напрямку рухається це обговорення. І коли документ буде винесено в сесійну залу, ми скажемо своє рішуче «Ні», або, якщо нас почуто, то висловимо підтримку законодавчим змінам», – заявив Геннадій Новиков.

Президент Асоціації фермерів і приватних землевласників України Микола Стрижак нагадав присутнім про гіркий «досвід» тих країн, котрі свого часу кинули в обійми МВФ і за його примусовими «рекомендаціями» розподілили свої сільськогосподарські землі. Тепер в Аргентині, Бразилії, Мадагаскарі, інших латиноамериканських країнах і навіть у наших ще недавно процвітаючих аграрних сусідів, якими є Болгарія, країни Прибалтики і певна частина Польщі, панують агроколонії.

Спостерігається очевидний парадокс: чим більше влада України йде на поступки заходом, тим сильнішим стає їхній тиск. Оскільки апологети земельного ринку надто захопилися проектами реформування державного устрою аграрної України, застерігаємо:

Аргументи «вчителів» нашої нової влади та їхніх недолих учнів примітивні: мовляв, відкриття ринку землі

Погано дуже, страх погано! В оцій пустині пропагати. А ще поганше на Україні дивитись, плакати – і мовчати

Тарас Шевченко, «І виріс я на чужині»

Щоб «верхи» чули «низи»

Григорій ДАВІДЕНКО

Установчі збори з виборів дорадчого органу, Громадської ради Дніпропетровської ОДА, 7 грудня за кіпінням пристрастей та процедурних суперечок почали нагадувати установчу сесію Верховної Ради. Так 138 представників громадських організацій Січеславщини обрали з-поміж себе 35 чоловік, які, за розпорядженням голови облдержадміністрації Олександра Бондаренка, допомагатимуть порадами очільникам краю і слухатимуть їхні звіти. Збори інколи надзвичайно збиваються на манівці, тож за чотири години праці учасники леді обрали голову зборів і секретаря – Володимира Таратушку зі Спілки українських офіцерів та Володимира Лещичка із Всеукраїнського об'єднання ветеранів. А процес підрахунку голосів та визначення переможців фінішував... о другій ночі Уперерви Тетяни Дацюк з ГО «Спільні мети» пояснила свою громадське

здовіштво, що старі «схеми» діють і за нової влади? Дістася нерозуміння частини громадян притин війни та руйнування Донбасу. Чому деякі називали магазини у Криворіжжі, де формувався легендарний батальйон «Кривбас», і досі російською мовою?

Таке інгорування закону про

державну мову в Україні дає страшні наслідки – у Бахмуті 8 грудня поховали 36-річного бійця АТО Артема Мирошниченко, якого вбили два неповнолітніх недодолики за відповідь Криворіжжю. Озвучені бійцями Криворіжжя проблеми безумовно, вкрай важливі для більшості українській. А відома поетеса і волонтер Надія Таршин з «Патріотичного об'єднання «Орієні» постійно допомагає фронтовикам:

– Пойшло повернулася з Красногорівки, там хлогти наукрізних позиціях, бойовий дух високий. Але коли ми всі – від малого до старого – братимемо в ній участь. Хто на фронті, хто допомагає в тилу та морально підтримкою війни. Щоб ми всі були заодно, без плачівок для «уязового міра».

У цьому є наше найперше завдання. І тих, хто вийшов до Громадської ради.

Установчі збори кандидатів до Громадської ради.

«Гірничопром» для терористів

Спершу для довідки така інформація: чимало машинобудівних заводів Дніпропетровщини і сусідніх також промислових областей Донбасу разом у кооперації і з столітніми звязками ще з часів Радянського Союзу виготовляли комплектуючі деталі та вузли, складали, випускали цілком пристройки гірничо-видобувні машини, механізми, агрегати і комплекси. Ця патріотична, скажемо вам, традиція нехай не у повному обсязі уже, але доволі довго зберігалася та почасті зберігається й діцилії.

Що не може не викликати схвалення.

ОДНАК Служба безпеки у Дніпропетровській області щойно повідомила, що у даному випадку, як і в оборононі, нині не все також відбувається чесно. І в гірничопромі, якщо так можна сказати, мерзень відбувається процеси. Адже чимало підприємств галузі залишилося і в непідконтрольних Україні територіях. Випускаючи ті або інші комплектуючі та вузли, через окуповані від різок українсько-російського кордону приходилося залишати їх – за документами ж продавати – в Російську Федерацію. А все за тими ж підрядними паперами все «продане» незабаром...

Благодійна завертається в Україну. Ще точніше – на заводах Дніпропетровської області, якого також... наче «купували» в Росії, аби випускати в результаті цілком готову для реалізації прінципальної техніку. Насправді ці ділки розраховувалися не з російськими «суміжниками», а з російськими «підприємствами» – платити пенсії жителям окупованої території. Та чекай, шановний, а звідти за ці роки були надходження до Пенсійного фонду?

А тому не було, хто в цьому винен? Така ініціатива – відповідь розорять Україну. Щойно довелось побувати в одній зі шкіл Дніпра – діти агітаторів, які відомі, як написала у своєму повідомленні СБУ, комерційні структури. Одну в Києві, а другу в

неконтрольовану нашою владою Донецьку. Зате ці тільки спілкувались частини російської гібридної війни РФ! Мене часто запитують – коли закінчиться війна? Тоді відповідаю, коли ми всі – від малого до старого – братимемо в ній участь. Хто на фронті, хто допомагає в тилу та морально підтримкою війни. Щоб ми всі були заодно, без плачівок для «уязового міра».

Отак зуміли, очима не морячуючи та не кілагачуючи, а позначаючи їх у Сірії, налагодити «схему» фінансування терористів окупованих районів Донбасу. Зрозуміло, що тепер за відповідною статтею КК України розпочато досудове розслідування.

Микола ЯСЕНЬ.

Допосівна обробка насіння – Агрозахист важлива умова майбутнього врожаю

Сьогодні все частіше фермеры довоють робити тяжкий вибір з понад 100 торгових марок та безлічі гібридів та сортів. Окрім того, останнім часом стає все все важче відрізняти настравді якісне насіння, з високим потенціалом врожайності та стійкості до абіотичних факторів і насіння, головною перевагою якого є висока ціна та потужна маркетингова підтримка з боку

хоча вони б одразу віддають свої банди, а так «розводить» нас. Є й інші питання до влади – чому бойового генерала Кривоноса прибрали з РНБО? І чому замінили компіком Сівбою? І той придумав «єдність» – платити пенсії жителям окупованої території. Та чекай, шановний, а звідти за ці роки були надходження до Пенсійного фонду?

Адже чимало підрядників, які відповідають за виробництво, випускаючи мінімуму нью-мільйонів і цього року також...

Пригадаючи – коли ми всі – від малого до старого – братимемо в ній участь. Хто на фронті, хто допомагає в тилу та морально підтримкою війни. Щоб ми всі були заодно, без плачівок для «уязового міра».

У цьому є наше найперше завдання. І тих, хто вийшов до Громадської ради.

Сьогодніне рішення включає в себе декілька елементів:

1. Насіння з масою тисячі від 58 грамів.

2. Функційна обробка трьома функційними компонентами – Флудіокон – Металаксил-М та Тирам, що дозволяє захистити насіння та сходи від майже всього спектру захоронювання на початкових етапах вегетації.

3. Обробка поживним комплекском макро- та мікроелементів

ЕвроСем Преміум, це в свою чергу сприяє покращенню живленню паростка на ранніх стадіях росту та розвитку, збільшує енергію проростання.

4. Обробка стимулатором росту (Stimulate) – ідеальні співвідношення фітогормонів, що активує ріст та розвиток розлин, стимулює поділ клітин, захищає від стресових впливів та содити молоді паростки.

Якісна обробка насіння підвищує схожість насіння, стійкість до

хвороб та звичайно збільшує врожайність загалом.

Популярними гібридами ЕвроСем під класичною технологією є суперврожайний Якс, а також ТОР та АЛАОН, останні два, до речі, спікі до 7 та вище розвив соняшникової (OR 7+G+). Під технологією Clearfield високоврожайний гібрид ПЕГАС під технологією Sumo ОМО 556 та ОМО 007 – це посухостійкі гібриди з швидким відновленням росту після гербіцидної обробки та

стійкі до найпоширеніших хвороб. ОМО 007 також витримує до 6 розводів від відомого соняшникового гібриду, а ОМО 556 стабільний у врожайності.

З року в рік клієнтів в компанії ЕвроСем стає дедалі більше і це завдяки рекомендаціям та відгукам існуючих клієнтів. Цицогорійний не простий сезон дозволив отримати відмінні результати врожайності не тільки в центральних, але й у південних регіонах з мінімальною кількістю опадів.

ЕВРОСЕМ
ЗАКОХАНІ В ЗЕМЛЮ

ПРИБУТКОВ

Практикуючим юристам відомо, що безпосередньо у справах про стягнення грошових коштів не стільки важливим є отримання позитивного рішення суду, як наявність можливості його виконати. Оскільки, для реального виконання такого рішення необхідно є наявність одночасно двох умов: наявність у боржника майна, яке можна стягнути, та наявність діючих механізмів для реалізації такого стягнення.

Законодавством передбачений один із способів такого стягнення – здійснення роботодавцем відрахувань із заробітної плати працівника-боржника. Відповідно, нижче розглянемо порядок реалізації підприємством, на якому працює такий боржник, вказаного способу примусового виконання рішення суду.

Виконавчі листи на підприємстві: порядок оплати

Варто знати

1. Виконавчий лист та органи, які здійснюють примусове виконання

Перш за все визначимо, що таке виконавчий лист та хто здійснює його реалізацію. Виконавчим листом є документ, який видається судом на останній стадії судового розгляду справи для здійснення реалізації судового рішення, оскільки саме виконавчий лист є виконавчим документом на підставі якого і здійснюється виконання судового рішення.

Законом України «Про виконавче провадження» (далі – Закон про виконавче провадження) встановлено, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі, у тому числі, і виконавчих листів, що видаються судами у передбачених законом випадках на підставі судових рішень, рішень третійського суду, рішень міжнародного комерційного арбітражу, рішень іноземних судів та на інших підставах, визначених законом або міжнародним договором України;

Отже, для фактичного отримання грошових коштів, стягнутих судом, стягувач, після отримання позитивного рішення суду, повинен отримати виконавчий лист. Після цього, якщо боржник самостійно не сплачує грошові кошти, стягувач подає виконавчий лист для примусового виконання до органів державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених Законом про виконавче провадження випадках приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Після отримання виконавчого листа, заяви стягувача, за умови їх відповідності всім законодавчим вимогам, виконавець відкриває виконавче провадження і після спливу строку для добровільного виконання рішення боржником починає примусове виконання рішення, одним із способів якого і є звернення стягнення на заробітну плату.

Звернення стягнення на заробітну плату, порядок здійснення відрахувань здійснюються відповідно до статті 127 КзПУ України, статей 68-70 Закону про виконавче провадження, розділу Х Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої Наказом Міністру від 02.04.2012 р. № 512/5 (далі – Інструкція).

2. Постанова виконавця як підстава для звернення стягнення на заробітну плату

Для звернення стягнення на заробітну плату – здійснення підприємством відрахувань із заробітної плати боржника-працівника, виконавець повинен внести постанову, яка надсилається для виконання підприємству, установі, організації, фізичній особі, фізичній особі – підприємцю, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату.

Така постанова повинна містити:

- повне найменування та місцезнаходження підприємства, установи, організації, прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи чи фізичної особи – підприємця, якій надсилається постанова, та її місце проживання;
- порядок стягнення суми боргу;
- розмір відрахувань;
- реквізити рахунку, на який необхідно перераховувати утримані кошти, або адресата в разі перерахування коштів поштовим переказом;
- вимогу щодо направлення звітів про здійснені відрахування та виплати із зазначенням періодичності подання звітів та адреси, на яку необхідно направляти звіти;
- розв'язнення про відповідальність за невиконання законних вимог виконавця,

порушення вимог Закону (у тому числі за несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника).

Отже, отримання підприємством такої Постанови виконавця при її відповідності вищезазначенним вимогам є підставою для здійснення відрахувань із заробітної плати працівника-боржника на умовах, зазначених у такій Постанові.

3. Порядок здійснення утримання з заробітної плати

Відповідно до вищевикладеного, після отримання належним чином оформленої Постанови у підприємства виникає обов'язок здійснювати відрахування із заробітної плати. Кошти, які підлягають відрахування із заробітної плати боржника, перераховуються підприємством напряму стягувачу за реквізитами зазначеними у такій Постанові та у розмірі, визначеному Постановою.

Зазначимо, що якщо боржник працює у фізичній особі або фізичній особі – підприємця, у якого немає бухгалтера та рахунку в банку, утримані кошти із заробітку боржника перераховуються на рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця безпосередньо цими особами.

Перерахування грошових коштів підприємством здійснюється у строк, встановлений для здійснення зазначених виплат боржнику, а в разі якщо такий строк не встановлено, – **до десятого числа місяця**, наступного за місяцем, за який здійснюється стягнення.

4. Обмеження у відрахуваннях

4.1. Обмеження у розмірі відрахувань

По-перше, зазначаємо, що відрахування із заробітної плати вираховується із суми, що залишається **після** утримання податків, зборів та єдиного внеску на загальномобільний/квартирний збор/збор на соціальні страхування.

Законодавством встановлені наступні обмеження у розмірі відрахувань, які роботодавець може утримати із заробітної плати боржника до погашення у повному обсязі заборгованості:

у разі стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіянної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю особи, у зв'язку із втратою годувальника, майнової та/або моральної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням, – **50 відсотків**;

за іншими видами стягнень, якщо інше не передбачено законом, – **20 відсотків**.

При цьому, загальний розмір усіх відрахувань під час кожної виплати заробітної плати та інших доходів боржника не може перевищувати **50 відсотків** заробітної плати, що має бути виплачена працівнику, у тому числі у разі відрахування за кількома виконавчими документами. Це обмеження не поширюється на відрахування із заробітної плати у разі стягнення аліментів на **неповнолітніх дітей**. У таких випадках розмір віdraхувань із заробітної плати не може перевищувати **70 відсотків**.

Також зазначаємо, що інших обмежень щодо розміру вірахувань законодавством не встановлено (наприклад, для працівників-інвалідів, працівників, які мають неповнолітніх дітей тощо).

4.2. Обмеження щодо видів вірахувань

Крім обмеження розміру вірахувань,

законодавством встановлено і обмеження щодо видів виплат з яких можна здійснювати вірахування (ст. 129 КзПУ України, ст. 73 Закону про виконавче провадження), а саме закріплено, що стягнення не може бути звернено на такі виплати:

- вихідну допомогу, що виплачується в разі звільнення працівника;
- компенсацію працівнику витрат у зв'язку з переведенням, направленням на роботу до іншої місцевості чи службовим відрядженням;
- польове забезпечення, надбавки до заробітної плати, інші кошти, що виплачуються замість добових і квартирних;
- матеріальну допомогу особам, які втратили право на допомогу по безробіттю;
- допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами;
- одноразову допомогу у зв'язку з народженням дитини;
- допомогу при усиновленні дитини;
- допомогу на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування;
- допомогу на дітей одиночним матерям;
- допомогу особам, зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, по догляду за дитиною-інвалідом, по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, а також на іншу допомогу на дітей, передбачену законом;
- допомогу на лікування;
- допомогу на поховання;
- щомісячну грошову допомогу у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва та особистого підсобного господарства промадян, які проживають на території, що зазнала радіоактивного забруднення;
- дотації на обіди, придбання путівок до санаторіїв і будинків відпочинку за рахунок фонду споживання.

Стягнення не здійснюється також із сум:

- неоподаткованого розміру матеріальної допомоги;
- грошової компенсації за видане обмундирування і натулярне постачання;
- вихідної допомоги в разі звільнення (виходу зі відставки) з військової служби, служби в поліції та Державної кримінально-виконавчої служби України, а також грошового забезпечення, що не має постійного характеру, та в інших випадках, передбачених законом;
- одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які привані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві;
- грошової допомоги, пов'язаної з безоплатним забезпеченням протезування (ортезування) учасника антитерористичної операції, який втратив функціональні можливості кінцівок, благодійної допомоги, отриманої учасниками антитерористичної операції, незалежно від її розміру та джерела походження.

5. Звітність підприємства про здійсненні вірахувань

Законодавством встановлено обов'язок для роботодавця не лише здійснювати вірахування із заробітної плати боржника, а й звітувати виконавцю про здійснені вірахувань, причини їх не здійснення.

Роботодавець зобов'язаний за кожною

постановою щокварталу надсилати виконавцю за вказаним у ним у Постанові адресою окремий звіт про здійснені вірахування та виплати за встановленою формою (форма встановлена додатком № 9 до Інструкції). Такий звіт про здійснені вірахування та виплати получається до матеріалів виконавчого провадження.

Оскільки за не подання такого звіту передбачена відповідальність (никаке вказане питання буде висвітлено), рекомендуємо залишати на підприємстві копію такого звіту та докази його направлення виконавцю (наприклад, фіскальний чек, опис вкладення у цінний лист).

При цьому, у разі припинення перерахування коштів, підприємство зобов'язане не пізніше як у **тридній строк** повідомити виконавцю про причину припинення виплат та зазначити нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме.

Зазначаємо, що окрім встановлення звітності для підприємства, виконавцю надано право за власною ініціативою, в тому числі за заявою стягувача, здійснювати контроль за правильним і своєчасним вірахуванням із заробітної плати боржника, за результатами якого виконавець складає відповідний акт.

6. Особливості звернення вірахувань в окремих випадках

Законодавством встановлені окремі правила здійснення вірахувань у наступних випадках:

- у разі якщо боржник працює на роботах з періодичним нарахуванням заробітної плати (сезонні роботи в сільському господарстві, на риболовецьких та рибопереробних підприємствах тощо), вірахування проводиться **в міру нарахування заробітної плати**;
- у разі якщо боржник працює за **сумісництвом** на кількох підприємствах, вірахування проводиться із заробітку **за кожним місцем роботи на підставі окремо внесеніх виконавцем постанов**.

7. Відповідальність підприємства

Статтею 75 Закону про виконавче провадження, стаття 188-13 КУПАП встановлено, що невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про здійснені вірахування із заробітної плати та інших доходів борж

Учому ж перевага пересувних бджолиних павільйонів?

Пересувні бджолині павільйони дозволяють значно економити місце, на відміну від роздільних вуликів. По суті, вся ваша пасіка – це пересувний причіп, в якому секційним способом розміщені бджолині сім'ї. Така конструкція значно спрощує процес обслуговування бджіл і викачування меду. Крім цього, не потрібне додаткове утеплення вуликів в зимовий час.

Найцікавіше в цій ідеї – вихід меду. Навіть нетранспортабельний касетний павільйон приносить у два чи півтора рази більше меду, в порівнянні з класичними роздільними вуликами. Крім цього, система є шикарним засобом запилення рослин при їх промисловому виробництві. Компактність конструкції значно спрощує процес огляду житла бджіл. Для огляду бджолині сім'ї досить висунути потрібну касету. Це дозволяє не турбувати сусідніх бджіл і полегшує роботу з обраною сім'єю.

Одна з головних переваг такої конструкції – мобільність. Фактично, у бджоляра з'являється можливість вибирати найкращі місця для медозбору, переміщаючись з одного місця на інше. Підготовку ж до переміщення здатна здійснити всього одна людина, не вдаючись до використання димаря та маски.

Все, що потрібно зробити пасічнику – закрити або відкрити лотки після установки касетного павільйону (причепа) на рівному майданчику. Завдяки мобільноті збільшується загальний медозбір, відповідно підвищується і дохід бджолиного господарства.

Фактично, у бджоляра з'являється можливість вибирати найкращі місця для медозбору, переміщаючись з одного місця на інше.

Що потрібно для мобільної пасіки?

Як конструкції для пересувної пасіки часто використовують двовісні причепи військових машин (КУНГ). Але можуть застосовуватися і інші причепи, в тому числі звичайні бортові причепи. Плюс до всього, якщо вам потрібна «мобільність», доведеться придбати і сідельний тягач. Причому, такі вкладення можуть скопитися всього за декілька вдалих сезонів.

Також можна влаштувати павільйон і без тягача. Просто потрібно знайти в будь-якому найближчому селі тракториста, який за невелику винагороду перетягне Ваш павільйон куди потрібно. Тим більше, що у більшості випадків, переїздити буде потрібно зовсім не далеко.

Часник – це надзвичайно перспективний напрямок бізнесу на селі. Будь-яка людина, яка має власну земельну ділянку, може організувати малий бізнес, наприклад, зайнятися вирощуванням часнику. В даному сегменті ринку мінімальний рівень конкуренції, тому ви можете зайнятися там своє місце. Числозе вирощування часнику як бізнес в Україні приносити хороший дохід, які спробуємо розібратися в цій статті.

Популярні сорти

Роздумуєте над тим, як відкрити свою справу з нуля в сільській місцевості? Займіться вирощуванням часнику. Цей продукт користується великим попитом на ринку, але в нашій країні він тільки недавно почав входити на промисловий рівень. Часнику, який вирощують в нашій країні, не вистачає навіть для того, щоб покрити споживчий попит, тому його доводиться експортувати з Індії та Китаю.

Близько 65% всього врожаю часнику вирощують китайські фермери, але він не відрізняється високою якістю. У наших кліматичних умовах вирощують – осінній та ярій. Останній не користується великою популярністю серед фермерів, оскільки його варто висаджувати на початку весни. Перед вирощуванням ярового часнику, потрібно заздалегідь перерити землю і зробити спеціальні ямки, в яких ви будете опускати насіння.

Продаж часнику

Часник закуповують великим оптом багато виробничих підприємств. В першу чергу потрібно звернути увагу на організації, які займаються переробкою харчової продукції. Часник часто використовують як підсилювач смаку або пряність, тому його закуповують

Мобільна пасіка

Чого тільки не придумають вмілі руки бджолярів-професіоналів. Так, певну моду в бджолиному бізнесі починають набирати так звані «бджолині павільйони». Бджолиний павільйон – це пересувна (або стаціонарна) платформа на базі причепа або фургона, в якій секціями розміщаються бджолині вулики і яка укомплектована всім необхідним обладнанням для отримання меду. Така «штуковина» в разі ефективніша звичних пасічних господарств, і служить відмінно альтернативою десятку стаціонарних вуликів. Ця ідея дозволяє створити свою рентабельну пасіку та розвинути вже діючий бджолиний бізнес.

При конструюванні пересувної пасіки за основу береться рама зі сталевими стійками, прикріпленими до ресор. А до рами кріпяться з'єднані багатосекційні блоки для бджіл з магазинними надставками. Посередині облаштовується прохід для зручного обслуговування сесій з бджолами.

Також, невелике місце в павільйоні відводиться під комірчину бджоляра – місце, в якому зберігається весь необхідний для роботи інвентар. Найкраще місце для кімнати бджоляра – в задній частині причепа. Така схема дозволяє помістити більше 30 бджолиних сімей в два яруси. Саму кімнату роблять наскрізно, щоб безперешкодно проходити до самих вуликів.

Скрему увагу в будівництві приділяють утепленню павільйону з бджолами. Така процедура важлива не стільки для бджоляра, скільки для самих бджіл, які будуть зимувати в причепі. Як утеплювач досить заскліпти два шари фанери, а між ними

покласти тонкий шар рубероїду. Якщо за основу конструкції береться старенький військовий КУНГ, то потрібно ретельно оглянути стан вікон і швів, через які може надходити холодне повітря. Залатати тріщини можна за допомогою звичайної монтажної пінки.

Створити такий касетний павільйон своїми руками – не просте завдання. У роботі потрібне використання обладнання для різання металу і кріпильні інструменти. Та й сам КУНГ відшукати не так-то просто, плюс час на його «переробку» витрачається неймовірно багато. Однак як свідчить відомий вислів: «граварта свінок» – користь від такого пристрою складно переоцінити.

Єдиний, мабуть, мінус мобільної пасіки – високі стартові витрати. Адже крім бджолосімей і пасічного інвентарю необхідно витратитися на придбання пересувного павільйону-причепа з тягачем. Коштує таке задоволення, не менше 200 тис. грн.

Вирощування часнику

великими партіями. Також таку продукцію можуть забрати і перекупники, але вони не дадуть вам хорошої ціни. Ще один варіант збуту – невеликі оптові доставки різним партнерам. Але найвигідніше займатися продажем готової продукції віздріб самостійно. Взимку вартість 1 кг часнику досягає 200 гривень. Але в такому випадку ви продасте мало продукції і навряд чи окупите свої витрати. Тому найкращий варіант – це поєднання всіх варіантів реалізації готової продукції і отримати максимально можливий прибуток. Щоб реалізація врожаю не затягнулася на триvalий термін, складаючи бізнес-план вирощування часнику в Україні, обов'язково вкажіть пункт по збуту готової продукції. Бажано заздалегідь знайти оптових покупців, які заберуть у вас всю готову продукцію за хорошою ціною. Це важливий момент, який не можна залишити без уваги.

Рентабельність бізнесу

Тепер спробуємо визначити, яку рентабельність вирощування часнику як бізнес може показати в умовах сучасного ринку. Ці показники багато в чому залежать від вибраного сорту, площа посівів, використання техніки та іншого. В середньому, якщо строго дотримуватися технології вирощування часнику, з 1 га можна зібрати близько 5-10 тонн якісної продукції. Оскільки ця культура невибаглива, витрати на вирощування невеликі, а ось оптова ціна часнику виглядає досить привабливо. Вона коливається в межах 60-100 гривень за 1 кг. Повністю бізнес-дея з вирощування часни-

ку окуповується через 8-12 місяців після старту. Надалі, розмір прибутку збільшиться, оскільки на старті вам доводиться витрачати гроші на закупівлю основних інструментів і посівного матеріалу.

Рекомендації початківцям

Питанням, як стати фермером з нуля задається багато громадян нашої країни. Все, що вам потрібно зробити – це знайти відповідну земельну ділянку, придбати посівний матеріал і запастися терпінням.

Досвідчені фермери рекомендують новачкам дотримуватися наступних правил:

Посадковий матеріал. Якщо ви хочете організувати промислове вирощування часнику, купуйте самий якісний посівний матеріал у перевірених постачальників. Найкраще виростити часник для посіву з повітряних бульбочок самостійно. Точних термінів, коли висаджувати часник в ґрунт не існує, тому потрібно орієнтуватися по погоді. З моменту висадки до стіків холодів повинно пройти не менше 1 місяця. Якщо ви плануєте займатися вирощуванням часнику в теплиці, посівний матеріал можна висаджувати відразу після того, як прогреється ґрунт;

Догляд. Переглядаючи відео вирощування часнику, можна зрозуміти, що ця культура не вимагає якогось особливого догляду. Але все ж такими методами, як прополка і полив нехтувати не варто. Якщо в ваших краях досить родючий ґрунт, підгодівля не знадобиться. Найголовніше – вчасно прополювати посі-

ви. Особливо важливо це робити навесні, коли піднімаються бур'яни і віднімають у молодняку харчування і сонячне світло;

Свізміна. Часник часто вражают різні захворювання і шкідники, личинки, які збираються в ґрунті. Там же можна знайти і збудники хвороб. Не варто ризикувати і висаджувати культуру на одному і тому ж місці. Це може привести до серйозних проблем. Часник можна повертати на копишине місце через 3-4 роки.

При конструюванні пересувної пасіки за основу береться рама зі сталевими стійками, прикріпленими до ресор. Для розташування пересувну пасіку?

Для мобільної пасіки, як і зрештою для стаціонарної, підходить тільки місце за містом, де в радіусі 3-4 км немає виробництв і великих доріг. В ідеалі поруч повинен бути хвойно-листяний смішаний ліс, гай, поля з різновід'ємними медоносними культурами (соя, гречкою або ріпаком).

У першій другій декаді квітня вулики вивозять на улісся, щоб бджоли зібрали пилок з перших квітів. Далі їх везуть в абрикосові, вишневі або яблуневі сади. Після того як сади відцвітуть, у бджіл настане «відпустка» на один-два тижні. В кінці травня їх потрібно звозити до великого скupчення квітучих акацій, а потім до місць, де ростуть липи. Останній раз вивезення вуликів припадає на липень – до тих самих медоносних культур. Про сади та поля з медоносними культурами найкраще розпитувати місцевих фермерів. Їх ваша пасіка теж буде на руку: врожайність оброблених бджолами рослин підвищується в 1,5-2 рази.

Догляд за бджолами та пасікою

Протягом сезону бджолам дають спеціальну підгодівлю для профілактики хвороб. До початку активного цвітіння рослин бджіл можна підгодовувати цукровим сиропом (1,5-2 кг цукру на літр води). За словами старшого наукового співробітника Національного наукового центру «Інститут бджільництва імені П. І. Прокоповича» Валентина Сороки, перевіряті бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потрібно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потребно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потребно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потребно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потребно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у бджіл, чи все в порядку з маткою, в якому станові розглід, чи не збільшилася бджолина сім'я та скільки в сотах меду. У травні, коли у бджіл з'являється перший мед, пасічнику потребно перевірити бджіл у вуликах потребно не рідше, ніж раз на тиждень. Головні параметри перевірки – чи не з'явилися ознаки хвороб у